

Miqetz – ‘aan het eind’ van twee volle jaren

Schriftlezingen: Gen. 41:1-44:17, Num. 28:9-15, Num. 7:42-47, Z'charyah 2:14-4:7, Opb. 11:1-13

Achim,

Het is vandaag een speciale dienst omdat er verschillende dingen samenvallen. We vieren vandaag (volgens de Bijbels Joodse kalender) de vierde verjaardag van onze gemeente, K'hilat Bet Yosef. Tevens lezen we in Parshe Miqetz dat de broers de maaltijd eten in het 'huis van Josef' - Bet Yosef! Daarnaast is het vandaag Rosh Chodesh van de maand Tevèt, daarom lezen we Num. 28:9-15. Ook is het de 6e dag van Chanukah en daarom lezen we Num. 7:42-47, het geschenk op de 6e dag bij de inwijding van de Mishkan onder Mosheh. En dit alles met een echte Sefer Torah in ons midden.

Op een rijtje:

Vandaag bestaat onze K'hilah vier jaar

In parshe Miqetz staat de naam Bet Yosef

Vandaag is het Rosh Chodesh Tevèt

Vandaag is de 6e dag van Chanukah

Uit de parashah

Josef gaf Faro advies om een wijze man aan te stellen (41:13). Volgens de Ramban had Josef hiermee zichzelf in gedachten. Wat denken jullie, klopt dat? Het lijkt me logisch en Faro trekt dezelfde conclusie. Josef begreep heel goed hoe ingrijpend de hongersnood zou zijn. Dit betekende dat de voorbereidingen zeer belangrijk zouden zijn. Voor zeven jaar voedselvoorraden opslaan is een immense opdracht. Wie kon dat dan alleen degene die door de Ruach haKodesh het inzicht had gekregen om de dromen uit te leggen.

Faro gaf Josef een nieuwe naam en fijne linnen kleding (41:42). Zijn vader had hem vroeger al een mantel van fijne wol gegeven (37:3); zijn broers namen hem dat kleed af. Toen droeg hij kleding van dienaar in het huis van Potifar, maar dat kleed werd hem afgenomen door de vrouw van Potifar. En nu krijgt hij kleding die hem niet meer afgenomen zal worden. Ziet dit niet op de verhoging van Yeshua bij zijn Wederkomst? Ook van Hem werd zijn kleed eens afgenomen...

M'nasheh en Efrayim worden geboren in Egypte (41:50), maar Asnat adopteerde Josefs geestelijke en morele visie, want er staat: *"En zij baarde hem twee zonen"*. Dat wil zeggen, ze kregen de geestelijke waarden van Josef mee in hun opvoeding. Is dit niet een beeld van de Verloren Tien stammen onder de verkondiging van het Evangelie? De Tien Stammen werden teruggebracht bij Gods Verbond toen het Evangelie door de apostelen werd verspreid. Ofschoon de boodschap van het Evangelie verminkt werd door de anti-christ, bleven de gelovigen toch aan God verbonden via Yeshua.

Al kol-pnei haAretz – over het hele gezicht van het land (41:56). De frase p'nei – gezicht, refereert naar de belangrijke mensen, mensen in goeden doen (Rashi). Zij voelden de honger het eerst omdat zulke mensen niet gewend zijn aan honger en lijden. Arme mensen zijn gewend aan honger en nemen het op de koop toe, d.w.z. ze later er zich niet door van de wijs brengen. (Yalkut Yehudah) Vormt de Westerse wereld van onze tijd niet dit aangezicht der aarde?

Benjamin heeft Josef niet verkocht en hoefde ook de verdrukking van de broers niet mee te maken. Zou dit ook nog een profetie kunnen zijn? Een interessante gedachte is dat Benjamin een profetisch plaatje is van de Messiaanse beweging in Israel. Zij zijn in het Land geboren, spreken de taal en hebben de gewoonten van het Land. Wat we nu al wel zien is dat het Joodse volk de Christenen die Israel liefhebben gaan herkennen.

Haftarahlezing

De haftarah gaat over een ander Chanukah, toen de Menorah van de Tweede Tempel werd ingewijd. Hogepriester J'hoshua en politiek leider Zerubavel – een spruit uit het Huis van David – hebben met veel tegenstand te maken. De profeet Z'charyah kijkt echter vooruit naar de tijd dat de hele wereld Israels roeping als het uitgekozen volk van God zal erkennen, onder het leiderschap van de stam Judah, de stam van David.

Daarna richt de profeet zich naar Jozua die slachtoffer is van dezelfde zonde die velen van het volk pleegden na de terugkeer uit Babel, n.l. zijn zonen trouwen met heidense meisjes en Jozua faalde om hen te straffen (Ezra 10:18). In zijn visioen ziet Z'charyah dat de satan Jozua veroordeelt voor zijn fout. Maar God verdedigt hem op grond van het feit dat hij uit het vuur gered is; hij was a.h.w. gered uit het vuur waarmee Jeruzalem was vernietigd en had de geestelijke en fysieke verdrukking van de ballingschap overleefd. De engel doet hem reine kleding aan plus de tulband van de hogepriester, maar waarschuwt hem om vanaf nu gehoorzaam te zijn aan Gods geboden. Slechts dan kan hij verzekerd zijn dat zijn erfgenamen hem opvolgen als HP.

Uiteindelijk ziet Z'charyah een menorah, compleet met een olieschaal en pijpjes die de olie naar de zeven lampen brengen en zelfs twee olijfbomen die voorzien in een continue toevoer van olijfolie. Dit symboliseert dat God via J'hoshua en Zerubavel zal voorzien in alles wat het volk nodig heeft om als volk van God te functioneren. Al de tegenstand zal het veld moeten ruimen en onoverkomelijke problemen zullen opgelost worden. Zij zullen de Tempel voltooien, als zij maar trouw dienen.

Dit is een passende boodschap voor Chanukah, niet alleen vanwege de menorah, maar ook omdat Chanukah laat zien dat een kleine groep rechtvaardige strijders, die hun geloof op God stellen, een van de supermachten in de wereld overwinnen en heiligheid terugbrengen.

Brit haChadashah

De lezing uit de Brit Chadashah refereert aan de Gemeente van Yeshua voorgesteld onder het beeld van de twee getuigen (Opb. 11:3-12). Zij is geroepen om te getuigen van het komend Koninkrijk van God (zie Opb 17:6). Dit vooral omdat de Tempel in Yerushalayim verwoest is (11:1-2). *“Zij zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaren die voor de God der aarde staan”* (11:4). De Gemeente van Yeshua in haar profetische kracht verspreidt licht en heeft warmte en kracht. Echter, als het profetisch getuigenis verstomt dan komt een andere macht op, het beest uit de aarde. Dit is de antichristelijke macht in de gemeente van Yeshua. Deze macht is uitgegroeid tot het pausdom. Vandaag zien we echter een opstaan van de Twee Getuigen, doordat de Gemeente zich weer richt op het hele Woord van God (11:11). Als zij haar getuigenis voltooid heeft en de Nieuwe Gemeente zich vormt, dan wordt zij weer opgenomen in het volksbestaan van Israel. Dan is het derde deel der aarde ook rijp voor het oordeel, zoals eens Sodom en Egypte.

Chanukah

Chanukah is het verhaal van donkere dagen toen de getrouwen in Israel werden verdrukt door de politieke macht en alleen stonden, ook tegenover de meerderheid van het Joodse volk. Toen stond God hen bij en streed hun strijd, Hij leverde de sterken over in handen van de zwakken, velen in handen van weinigen, onreinen in handen van reinen, slechten in handen van rechtvaardigen, moedwillige overtreders in handen van hen die zich met de Torah bezig hielden. Hierover mogen we nu zingen, maar de strijd was toen zeer zwaar. De strijd van de Makkabiem heeft het mogelijk gemaakt dat de Yeshua in een Joodse samenleving geboren kon worden.

Het meest bekende Chanukah lied – Maoz Tzur – bezingt de strijd en overwinning van de Makkabiem. Het lied is samengesteld in de 13^e eeuw door een dichter die ons slechts bekend is door

de eerste letter van de originele vijf coupletten van het lied, 'Mordekai'. Het laatste vers is door een onbekende dichter ergens in de 16^e eeuw toegevoegd. Het thema van Maoz Tzur is Gods niet falende verlossing van het volk Israel. Na een openingscouplet, waarin dankzegging aan God wordt beloofd voor nu en voor altijd, herinnert de dichter aan vier ogenblikken van Goddelijke interventie in chronologische orde: Egypte, Babel, Perzië en de Grieken van het Chanukah-verhaal. In het 6^e couplet wordt gevraagd om wraak tegen het "slechte koninkrijk". Het vraagt God om tussenbeide te komen en "het Christendom in de eigenlijke schaduw van het kruis te overwinnen". De vorige verlossingen – van de Babylonische ballingschap tot de Syrisch-Griekse onderdrukking – waren van beperkte duur, omdat zij door mensen werden bemiddeld. Het vierde koninkrijk – het Christendom – zal slechts worden overwonnen door direct ingrijpen van God.

Dit leert ons om voorzichtig te zijn met het benadrukken van de menselijke rol in het Chanukah-verhaal. Aangezien de Makkabeeën slechts een beperkte verlossing bereikten, moeten we terughoudend zijn om van de politiek een oplossing verwachten. De diepe betekenis van Maoz Tzur is, om vast te houden aan de belofte van uiteindelijke verlossing door God Zelf via de Mashiach!

Maasbracht, 30 Kislev 5780 / 28-12-2019
Baruch ben Zvulun